

VONKC-reactie op motie van afkeuring

In de Algemene ledenvergadering van maandag 9 mei 2016 is het VONKC-bestuur geconfronteerd met een motie van afkeuring ingediend door Maarten Tamsma en mede ondertekend door een aantal prominente leden en niet-leden. De motie betreft de Bachelor Master (BaMa)-problematiek en de strategie die het VONKC-bestuur hierin gevolgd heeft. Tamsma stelt in de motie dat de 'Ledenvergadering de gang van zaken afkeurt en roept het bestuur op zich alsnog in te zetten voor een Master als exclusieve bevoegdheid voor het eerstegraadsgebied'. Daarnaast eist de motie dat 'indien deze motie wordt aangenomen', dan dienen de participanten van dit overleg (KVDO, LKCA, SAC-Kuo) hiervan terstond in kennis te worden gesteld en toezeggingen inzake bovenbedoelde instemming te worden ingetrokken'.

De motie impliceert dat het bestuur van VONKC deze belangen niet in voldoende mate heeft behartigd. De motie werd niet aangenomen, maar de inhoud van de motie vraagt wel om een reactie.

Een toelichting op de geschiedenis

Er is sinds 2002-2003 een ongedeelde, ongegradeerde bevoegdheid die bevoegdheid geeft om les te geven in de bovenbouw van het voortgezet onderwijs. Een draak, misschien met nobele bedoelingen in het leven geroepen, maar met zeer ongewenste zij-effecten. Het belangrijkste effect is waarschijnlijk het gebrek aan theoretische kennis die het de collega onmogelijk maakt om op solide manier zowel het traditionele kunstvak maar zeker het vak kunst algemeen te geven. Ook de extra tijd die in de oude situatie tijdens de opleiding aan de eigen praktijk besteed werd, wordt in de nieuwe situatie node gemist. Daarnaast zijn er zeker ook bedenkingen over de bekwaamheid waarmee een ongegradeerde collega het vak CKV mag geven.

Toen het dossier rond deze problematiek door VONKC - na de fusie van NVTO en VLBV - van de NVTO overgenomen werd, was het standpunt aan alle kanten duidelijk. Het is niet acceptabel dat een niet-eerstegraads bevoegde master lesgeeft in de bovenbouw van HAVO en VWO.

VONKC heeft toentertijd deze principiële houding overgenomen. Tamsma heeft hierin een belangrijke rol gespeeld. VONKC heeft destijds geen handtekening gezet. Deze status bestaat nog steeds. Dit zorgde ervoor dat VONKC weliswaar heel helder was in wat zij vond, maar ook dat VONKC synoniem stond voor rigiditeit en stoomwalstactiek. Door de principiële houding was geen verder overleg mogelijk. Waar VONKC steeds tegenaan liep, was dat de manier waarop gepoogd werd het gelijk te krijgen, bij steeds meer gremia werd beschouwd als schoppen tegen het verkeerde been. De werkelijkheid om VONKC heen ging daarop gewoon verder met het zoeken naar een antwoord hoe met deze problematiek om te gaan. VONKC mocht haar mening houden. Wij constateren dat dit nog steeds het geval is: de werkelijkheid gaat door ondanks VONKC. Hoe staat VONKC in de BAMA problematiek? Is de motie terecht?

De motie roept VONKC op om zich tot uiterste in te zetten voor een gekwalificeerde master voor de bovenbouw HAVO en VWO. Dat doen we! Alleen op een andere manier.

VONKC werkt nu in harmonie samen met tal van landelijke instellingen: KNAW,

LKCA, SLO, VCPS, CITO, VLS, BDD, NBDO, KVDO, SAC KUO, enzovoort. Hier zetten we ons nog steeds tot het uiterste in voor al onze principes. Eén van de belangrijkste is: een master in de bovenbouw is essentieel voor ons vak. Hierin zijn we niet anders dan alle andere vakken.

VONKC ziet daarnaast dat er voor de kunstvakken meerdere soorten master mogelijk zouden moeten/kunnen zijn. Een master voor het PO of een master voor het VMBO zouden niet misstaan.

De roep om masters wordt vervuld wanneer de scholen hierom vragen: 'De leraren die afgeleverd worden, voldoen niet, doe er wat aan,' Dit is een uitspraak die wij allang horen, en wij niet alleen. Ook jonge leraren voelen zich bewust onbekwaam.

Opleidingen zullen als reactie hierop zowel bachelor- als master-afdelingen met verschillende uitstroomprofielen gaan ontwerpen. Sterker nog, dit is al gaande. Zie Kunstzone 3-2016.

Dit marktprincipe wordt geborgd door het driejarig overleg tussen vakopleidingen, scholen en het werkveld waar het KVDO voor staat. Wat nu besloten wordt, ligt dus niet voor jaren vast, maar is onderhevig aan wat er uit dat overleg naar vorenkomt en blijft komen. Wanneer VONKC zich binnen dit kader sterk blijft maken voor het principe waar zij voor staat, is dat de koninklijke weg. Wanneer dat principe waarde heeft, zal dat door de werkelijkheid bevestigd worden. Gelijke hebben is een ding, maar gelijk krijgen kan alleen maar door de bevestiging van de werkelijkheid.

Onze winst

Met alle genoemde geledingen schakelen we agenda's gelijk voor studiedagen, zoeken we naar wegen waar we elkaar kunnen versterken. Als klap op de vuurpijl is het SBK - waarvan de oorsprong bij ex-voorzitter Wim Majoor ligt - nu met recht een platform geworden waar feitelijk al deze geledingen binnen het kunstonderwijs elkaar ontmoeten en elkaar bevragen.

Aannemen van de motie zou ons terug dwingen tot het verleden. Het zekere beeld zou zijn: VONKC is weer terug bij af, want rigide en niet mee te praten. Dat beeld hebben we definitief achter ons gelaten.

Het voornemen is om duidelijk met alle geledingen op te trekken, een geluid te laten horen, een gezicht te laten zien, een effectieve lobby bij de overheid tot stand te brengen. Dat kan alleen maar als je elkaar ziet en vertrouwt. Daarom alleen al is het goed dat de motie van afkeuring niet is aangenomen.

Stemming motie van afkeuring

De statuten stellen dat per aanwezig lid er één volmacht meegebracht mag worden. Yvonne Leenen was tijdens de feitelijke stemming niet aanwezig. Er waren dus drie voorstemmers: Frits Arnold, Jos Hoogerhoud en Maarten Tamsma.

De tekst van de meeste ingebrachte volmachten was niet helder: werd er nu echt een stemvolmacht gegeven of niet? Wel was duidelijk dat alle e-mails aan Maarten Tamsma waren gericht waardoor alleen Maarten Tamsma een volmacht meebracht. Wanneer we daarnaast uit coulance de stem van Yvonne Leenen meetellen, dan zijn dat drie stemmen voor van Frits Arnold, Jos Hoogerhoud en Maarten Tamsma, één stem voor van Yvonne Leenen en één volmacht via Maarten Tamsma. De motie werd dus verworpen met vijf stemmen voor, elf stemmen tegen en twee onthoudingen.